

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4057

гр. София, 04.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 04.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **5130** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба с правно основание чл. 82, § 1 вр. § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, подадена от Д. М. К., чрез пълномощник адв. Ю., срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, настъпили от неправомерното бездействие на НАП да изпълни задължението си да защити по сигурен начин данните на ищцата като гражданин, станало причина да бъде допуснат пробив в информационната система на НАП, довело до публичното разкриване на личните данни на ищцата. Претендира се и законната лихва върху сумата на обезщетението, считано от 15.07.2019г. /алтернативно от датата на завеждане на исковата молба/ до окончателното ѝ изплащане.

Съдът

РАЗПОРЕДИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 27.09.2021г. от 10.30 часа.

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Ищец: Д. М. К.;
2. Ответник: Национална агенция за приходите;
ДА СЕ ПРИЗОВЕ Софийска градска прокуратура;

Във връзка с указанията на ВАС, дадени в решение № 6163/21.05.2021г. по адм. дело № 8824/2020г., съдът докладва делото:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба с правно основание чл. 82, § 1 вр. § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, подадена от Д. М. К., чрез пълномощник адв. Ю., срещу Националната агенция за приходите за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лева за неимуществени вреди, настъпили от неправомерното бездействие на НАП да изпълни задължението си да защити по сигурен начин данните на ищцата като гражданин, станало причина да бъде допуснат пробив в информационната система на НАП, довело до публичното разкриване на личните данни на ищцата. Претендира се и законната лихва върху сумата на обезщетението, считано от 15.07.2019г. /алтернативно от датата на завеждане на исковата молба/ до окончателното ѝ изплащане.

С исковата молба ищцата твърди, че личните ѝ данни се съхраняват и обработват от НАП, която е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Общия регламент за защита на личните данни /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.16 г. /Общия регламент/. Твърди, че НАП е нарушила задълженията си по чл. 59, ал. 1, чл. 45, ал. 1, т. 6, чл. 64, чл. 66, ал. 1 и ал. 2, чл. 67, чл. 68 ЗЗЛД, чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент. На 15.07.2019 г. от медиите ѝ е станало известно, че при т.нар. “хакерска атака“ от електронните масиви на НАП неправомерно е изтекла информация с голям обем, съдържаща лични данни на множество българи, в т.ч. и нейните. НАП като държавен орган, отговарящ за приходите на държавата, без които държавата не би могла да функционира, е следвало да осигури по безупречен начин своята сигурност, респ. в най-голяма степен да гарантира личните данни на гражданите на РБ.

В случая ответникът не е положил достатъчно грижа и не приложил ефективни мерки за защита на сигурността на данните, с което не е изпълнил задълженията си по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент и чл. 59, ал. 1 ЗЗЛД. Ответникът е нарушил и разпоредбите на чл. 45, ал. 1, т. 6 ЗЗЛД, които го задължават личните данни да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност, като се прилагат подходящи технологии и организационни мерки; чл. 64 ЗЗЛД, който го задължава да извършва оценка на въздействието на предвидените операции по обработването на лични данни върху тяхната защита; чл. 66, ал. 1 и ал. 2 ЗЗЛД, който го задължава отчитайки достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност; чл. 67 ЗЗЛД - в случаите на нарушение на сигурността на личните данни, което има вероятност да доведе до риск за правата и свободите на субектите на данни, администраторът без излишно забавяне, но не по-късно от 72 часа, след като е разбрал за нарушението, уведомява комисията за него; чл. 68 ЗЗЛД - когато има вероятност нарушението на сигурността на личните данни да доведе до висок риск за правата и свободите на субектите на данни, да уведоми субекта на данните за нарушението не по-късно от 7 дни от установяването му.

Твърди, че така изброените нарушения са довели до регламентираното в § 1, т. 10 от ДР на ЗЗЛД вр. чл. 4, т. 12 от Общия регламент понятие: “Нарушение на сигурността на лични данни“, което означава нарушение на сигурността, което води до случайно

или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин. Твърди, че в резултат на това на ищцата са причинени неимуществени вреди, изразяващи в чувството на застрашеност, притеснение, опасение, че с личните ѝ данни ще бъде злоупотребено, като бъде отчуждено имуществото ѝ, злоупотребено с банковите ѝ сметки или могат да бъдат изтеглени кредити от нейно име, да не бъде променено гражданското ѝ състояние, да бъде открадната самоличността ѝ и използвана по всевъзможни начини, които биха ѝ навредили. До настоящия момент ищцата е срещнала в медиите множество плашещи материали за това как биха могли да бъдат използвани личните ѝ данни, като специалисти определят този случай за дори по-лош от Ч., тъй като не се знае кога във времето и по какъв начин ще бъде злоупотребено с личните ѝ данни. Всичко това е натоварвало психически ищцата изключително много. Чувствала се е незащитена от държавата. Страхувала се е да не бъде изнудвана, заплашвана, нападната физически или отвлечена, с оглед изтеклите данни за нейните доходи и адреса ѝ. Тези притеснения са повлияли в негативен аспект на нормалния ритъм на живот на ищцата, като тя перманентно е напрегната, стресирана и уплашена.

2. С уточняваща молба от 06.11.2019 г. се конкретизира, че периодът, за който ищцата претендира, че са ѝ причинени неимуществени вреди, е от датата на публичното оповестяване, че са изтекли личните данни на 5 милиона българи – 15.07.2019г. до датата на предявяване на настоящия иск, като неимуществените вреди ищцата продължава да търпи и понастоящем. Посочено е, че вредите са причинени от ответника при и по повод изпълнение на административна дейност по обработване, съхраняване и защита на личните данни на ищцата от страна на НАП, като администратор на лични данни, от длъжностните лица, натоварени с тази дейност.

3. Преписи от исковата молба и уточняващата молба са връчени на ответника, който е депозирал писмен отговор и доказателства.

4. Релевантните факти по предявения иск, съобразно с указанията, дадени от ВАС в отменителното решение са:

а/ Нарушение на задълженията си, визирани в чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент;

б/ настъпването на заявените с ИМ и уточняващата молба към нея от 06.11.2019 г. неимуществени вреди;

в/ пряка причинно-следствена връзка между заявеното фактическо основание на предявения иск и неимуществените вреди;

5. Разпределяне на доказателствената тежест между страните съобразно чл. 82, § 3 от ОРЗД:

- в тежест на ответника е да докаже липсата на два от елементите от фактическия състав на отговорността за вреди, произтичаща пряко от чл. 82, § 1 от ОРЗД, а именно - да установи липсата на нарушение по смисъла на регламента и липсата на причинна връзка с твърдените вреди. В тежест на ответника е да установи, че не е отговорен за събитието, причинило вредата, т.е. че липсва нарушение, в причинна връзка с което са претърпени вредите. В тежест на ответника, съгласно чл. 24, § 2 и § 3 и чл. 32 от ОРЗД, е да докаже наличието на подходящи политики за защита на данните и придържането към одобрени кодекси за поведение или одобрени механизми за сертифициране, както и прилагането на конкретни подходящи технически и организационни мерки, съобразени с конкретните рискове. В тази връзка съдът указва на ответника, че са необходими специални знания за изясняване на въпросите при

какви конкретни обстоятелства е допуснато изтичането на данни; има ли нерегламентиран достъп; по какъв технически начин е осъществен и до какви конкретно устройства или системи, съхраняващи данни; изцяло на външна намеса ли се дължи достъпът и възможно ли е той да се дължи изцяло на външна намеса; какви технически мерки са предприети, за да се предотврати достъпа; достатъчни ли са те, предвид достиженията на техническия прогрес и различните рискове; технически възможно ли е било предотвратяването на изтичането на данни.

- в тежест на ищеца по иск с правно основание чл. 82, § 1, вр. § 2 от Регламента е да докаже настъпването на вредите, както и да установи по категоричен начин в какво конкретно се изразява нарушението на ответника да изпълни задължения, произтичащи от Общия регламент / чл. 24 и чл. 32/ относно защитата на личните данни да осигури достатъчна надеждност и сигурност на информационната си система, да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните по делото за насроченото открито съдебно заседание.

Преписи от РАЗПОРЕЖДАНЕТО, на основание чл. 138 от АПК да се изпратят на страните, ведно със съобщението.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: